

IRS

Ανοχή

Φωτογραφίες: Ετιμπάρ ΤΖΑΦΑΡΟΒ,
Κείμενο: Ζιγιαρέτ ΤΖΑΦΑΡΟΒΑ

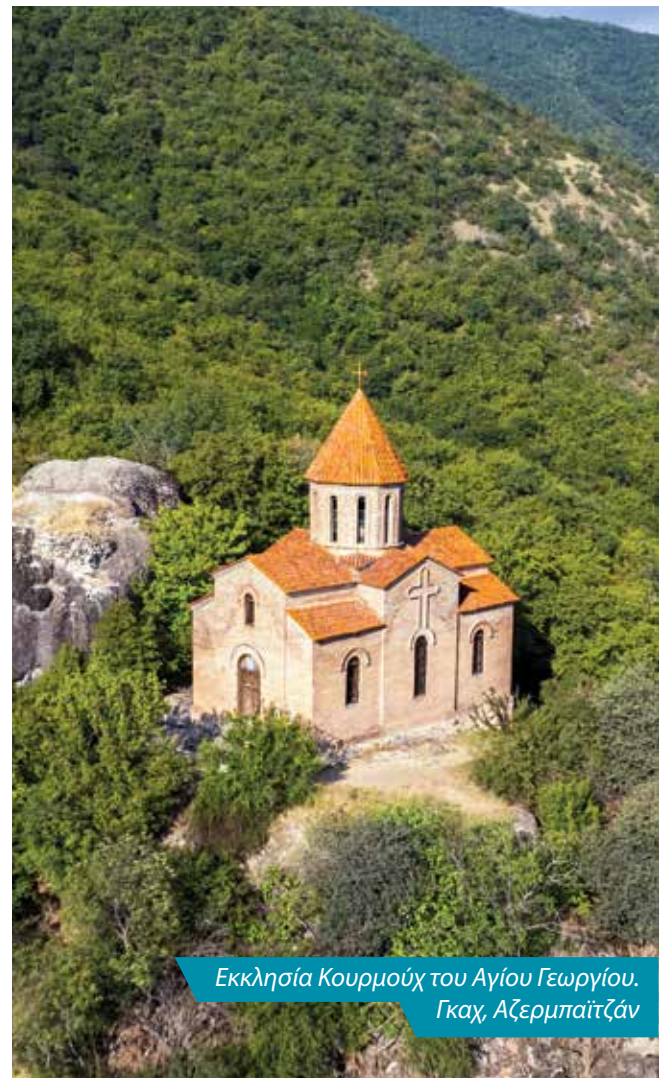
ΤΟ ΑΖΕΡΜΠΑΪΤΖΑΝ-

Η ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Αλβανική εκκλησία της Παναγίας, 12ος αιώνας. Χωριό Νιτζ, περιοχή Γκαμπάλα, Αζερμπαϊτζάν

Από τις ακτές της γαλάζιας Κασπίας Θάλασσας μέχρι τα χιονισμένα βουνά του Μεγάλου και Μικρού Καυκάσου απλώνεται το Αζερμπαϊτζάν, μια χώρα όχι μόνο με πανέμορφη φύση, αλλά και με παραδόσεις της φιλικότητας και ειρηνικής συνύπαρξης πολλών αιώνων διαφόρων εθνοτήτων και θρησκευτικών δογμάτων. Αναμφίβολα τα υψηλά ηθικά προσόντα και οι ανθρωπιστικές αξίες των Αζερμπαϊτζάνων και άλλων λαών της περιοχής αυτής έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση και διατήρηση αυτών των καλών παραδόσεων. Σε σχέση με αυτό, το Αζερμπαϊτζάν αποτελεί για πολλές άλλες χώρες ένα παράδειγμα και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ιστορικά διαμορφωμένη ατμόσφαιρα εθνικής-εθνοτικής και θρησκευτικής ανεκτικότητας αποτέλεσε τη σημαντικότερη προϋπόθεση για τη σημερινή ολοκληρωμένη ανάπτυξη της χώρας, την εσωτερική σταθερότητα και ηρεμία. Μαζί με τους εκπροσώπους του δικαιούχου έθνους όλοι οι πολυάριθμοι

Εκκλησία Κουρμούχ του Αγίου Γεωργίου.
Γκαχ, Αζερμπαϊτζάν

Εκπρόσωποι διαφόρων θρησκειών του Αζερμπαϊτζάν σε ένα τραπέζι

Εκπρόσωποι του εβραϊκού και χριστιανικού κλήρου βγαίνουν από ένα τζαμί στο Μπακού

λαοί που ζουν στη χώρα – οι Λεζίνιοι, οι Ταλύσοι, οι Κούρδοι, οι Τάτοι, οι Αβάροι, οι Τσαχούροι, οι Ινγκίλοι, οι εκπρόσωποι μικρότερων λαών, όπως οι Ουντίνιοι, οι Μπουντούγκοι, οι Χιναλούγκοι, οι Γκρούζοι, καθώς και οι Ρώσοι, οι Τατάροι, οι Γερμανοί και άλλοι – διατηρούν και πολλαπλασιάζουν ανεμπόδιστα τις παραδόσεις των προγόνων τους και αναπτύσσουν τον εθνικό τους πολιτισμό. Είναι φυσιολογικό ότι οι γιοι αυτής της γης που ανήκουν σε διάφορες εθνικότητες και θρησκευτικές κοινότητες συνέβαλαν επάξια στον αγώνα για την ελευθερία και την εδαφική ακεραιότητα του Αζερμπαϊτζάν.

Αξίζει να επισημανθεί ότι η σχέση μεταξύ των σουνιτικών και σιϊτικών κλάδων του Ισλάμ, που σε ορισμένες περιοχές της μουσουλμανικής Ανατολής έχουν γίνει πηγή έντασης και αντιπαράθεσης, στο Αζερμπαϊτζάν χαρακτηρίζεται από την ενότητα και αδελφούση. Σε πολλά τζαμιά σε όλη τη χώρα γίνονται προσευχές για την ενότητα και τη συνοχή του λαού. Το ίδιο πνεύμα ενότητας είναι εγγενές και σε άλλες θρησκείες που ασκούνται στο Αζερμπαϊτζάν εδώ και πολλούς αιώνες. Έτσι, ο μικρός λαός Ούντι, που είναι οι κληρονόμοι της Καυκάσιας Αλβανίας - λίκνο του Χριστιανισμού στον Καύκασο, ασκούν σήμερα ελεύθερα τις θρησκευτικές τους τελετές, ενωμένοι στη δική τους θρησκευτική κοι-

Λειτουργία στη Γεωργιανή Ορθόδοξη Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Γκαχ, Αζερμπαϊτζάν

νότητα. Το ίδιο μπορεί να ειπωθεί για τους οπαδούς της Ορθοδοξίας, καθώς και για τον Προτεσταντισμό και τον Καθολικισμό – τις χριστιανικές θρησκείες που ήρθαν στα εδάφη του Αζερμπαϊτζάν τον 19ο αιώνα. Μια τρίτη μονοθεϊστική θρησκεία, ο Ιουδαϊσμός, ασκείται επίσης στο Αζερμπαϊτζάν από την αρχαιότητα. Οι ορεινοί Εβραίοι που ζουν σε αυτή τη γη για αιώνες, στους οποίους αργότερα προστέθηκαν και οι Γεωργιανοί Εβραίοι, και σχετικά πρόσφατα οι Ασκενάζι, εμπλουτίζουν σημαντικά την εθνική θρησκευτική παλέτα του Αζερμπαϊτζάν. Σήμερα, όταν τα κύματα αντισημιτισμού και ισλαμοφοβίας αυξάνονται σε διάφορα μέρη του πλανήτη, το Αζερμπαϊτζάν φαίνεται να αποτελεί ένα από τα μικρά «νησάκια» ειρήνης και ανεκτικότητας που δεν γνωρίζει κάτι κακό. Οι προσευχές που γίνονται στις συναγωγές για την ενότητα και την ευημερία του λαού του Αζερμπαϊτζάν αποτελούν ένα αρμονικό σύνολο με τους ήχους του αζάν των τζαμιών και των καμπανών των εκκλησιών, που συγχωρεύονται σε έναν ενιαίο ύμνο που δοξάζει την ενότητα και την αδελφοσύνη μεταξύ των ανθρώπων.

Είναι πολύ ενδεικτικό ότι το Διάταγμα του Προέδρου του Αζερμπαϊτζάν, που υπογράφηκε στις 16

Σεπτεμβρίου του 1992, «Περί προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των εθνικών μειονοτήτων, μικρών λαών και εθνοτικών ομάδων, κρατική βοήθεια για την ανάπτυξη της γλώσσας και του πολιτισμού τους», έγινε το πρώτο τέτοιο έγγραφο στον μετασοβιετικό χώρο. Θα μπορούσε να πει κανείς, ότι το γεγονός αυτό συμβολίζει, σε επίσημο επίπεδο, ιστορικά διαμορφωμένη πραγματικότητα, την οποία η ανθρωπιστική σημασία και η κλίμακα είναι προφανείς και αδιαμφισβήτητες. Με άλλα λόγια, η πραγματική ανεκτικότητα που διαμορφώθηκε στο Αζερμπαϊτζάν είναι μέσα στο αίμα των ανθρώπων που ζουν εδώ και παρουσιάζει σπουδαίο ενδιαφέρον για ολόκληρο τον κόσμο.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, προσφέρουμε στην προσοχή των αναγνωστών του περιοδικού IRS-Heritage τα έργα του Αζερμπαϊτζανού φωτογράφου, Ετιμπάρ Τζαφάροβ, που περιλαμβάνονται στο project "The Colors of Azerbaijan". Οι φωτογραφίες του καλλιτέχνη, τραβηγμένες σε διάφορα μέρη της χώρας, δημιουργούν μια ζωντανή εικόνα της ατμόσφαιρας διεθνούς και διαθρησκευτικής φιλίας και αρμονίας, ειρηνικής συνύπαρξης που κυριαρχεί σ' αυτή τη γη. 🌟

Θεία λειτουργία στη συναγωγή. Μπακού

Εκκλησία του Αγίου Ιωάννη - η πρώτη λουθηρική εκκλησία στο Αζερμπαϊτζάν, 1857, Γκισιγκόλ

*Κάτοικος του χωριού Νοβοσαράτοβκα, περιοχή
Κενταμπί, Αζερμπαϊτζάν*

*Αβαρικός παραδοσιακός χορός. Περιοχή
Μπαλακέν, Αζερμπαϊτζάν*

Παραδοσιακός χορός των Ταλίζ

Στο χωρίο Χιναλούγκ

Οι ηγέτες διαφόρων θρησκευτικών κοινοτήτων στο Αζερμπαϊτζάν συναντιούνται συχνά

Τζαμί Τάζα-Πιρ, 19ος αιώνας, Μπακού

Συναγωγή με έξι τρούλους στο χωριό Κράσνιαγια Σλομποντά, 19ος αιώνας. Περιοχή Γκουμπά, Αζερμπαϊτζάν

Καθολική Εκκλησία της Αμόλυντης Σύλληψης της Υπεραγίας Θεοτόκου στο Μπακού